Zbierka súdnych rozhodnutí

UZNESENIE PREDSEDU VŠEOBECNÉHO SÚDU

z 24. apríla 2015 *

„Konanie o nariadení predbežného opatrenia — Zápis chráneného zemepisného označenia — ‚piadina romagnola/piada romagnola' — Návrh na odklad výkonu — Neexistencia naliehavosti"

Vo veci T-43/15 R,

CRM Srl, so sídlom v Modene (Taliansko), v zastúpení: G. Forte, C. Marinuzzi a A. Franchi, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: D. Bianchi a J. Guillem Carrau, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na odklad výkonu vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) č. 1174/2014 z 24. októbra 2014, ktorým sa do Registra chránených označení pôvodu a chránených zemepisných označení zapisuje názov [Piadina Romagnola/Piada Romagnola (CHZO)] (Ú. v. EÚ L 316, s. 3),

PREDSEDA VŠEOBECNÉHO SÚDU

vydal toto

Uznesenie [1]

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Žalobkyňa, CRM Srl, je taliansky podnik, ktorý sa od roku 1974 zaoberá výrobou pekárskych chlebových výrobkov vrátane viacerých druhov výrobku Piadina romagnola (Románska piadina). Ide o taliansku kulinársku špecialitu tvorenú plackou z pšeničnej múky, masti alebo olivového oleja, soli a vody, ktorá sa tradične pripravuje v terakotovej mise alebo na kovovej či kamennej platni. Placka cesta sa prehne a môže sa naplniť sladkými alebo slanými ingredienciami. Žalobkyňa sama seba opisuje ako podnik, ktorý je lídrom v odvetví potravinárskej výroby, známym ako najväčší výrobca piadín v Taliansku. Svoje výrobky uvádza na trh pod vlastnou značkou alebo pod značkami iných distribútorov a k svojim zákazníkom zaraďuje najvýznamnejšie skupiny veľkých distribútorov v Taliansku.

* Jazyk konania: taliančina.

1 — Uvádzajú sa iba tie body uznesenia, ktorých uverejnenie považuje Všeobecný súd za užitočné.

2 Žalobkyňa sa obáva, že jej vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) č. 1174/2014 z 24. októbra 2014, ktorým sa do Registra chránených označení pôvodu a chránených zemepisných označení zapisuje názov [Piadina Romagnola/Piada Romagnola (CHZO)] (Ú. v. EÚ L 316, s. 3, ďalej len „napadnuté nariadenie“), znemožní výkon jej bežnej hospodárskej činnosti, keďže používanie označenia „romagnole“ vyhradzuje piadinám/piadám vyrobeným v chránenej zemepisnej oblasti a jej výrobná prevádzka sa nachádza mimo tejto oblasti.

3 Pokiaľ ide o konanie o zápise chráneného zemepisného označenia (ďalej len „CHZO“), toto konanie pozostáva z dvoch fáz a čo sa týka obdobia relevantného pre prejednávanú vec, spravuje sa nariadením Rady (ES) č. 510/2006 z 20. marca 2006 o ochrane zemepisných označení a označení pôvodu poľnohospodárskych výrobkov a potravín (Ú. v. EÚ L 93, s. 12), ako aj nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1151/2012 z 21. novembra 2012 o systémoch kvality pre poľnohospodárske výrobky a potraviny (Ú. v. EÚ L 343, s. 1). Prvá fáza konania sa osobitne týka členského štátu, z ktorého pochádza dotknutý potravinársky výrobok. Tento štát začne na základe žiadosti o zápis do registra konanie a pripraví potrebnú dokumentáciu preukazujúcu spojenie medzi daným výrobkom a chránenou oblasťou. Nasleduje druhá fáza kontroly a overenia splnenia kritérií žiadosti, ktorú uskutoční Európska komisia. Táto fáza zahŕňa preskúmanie žiadosti o zápis do registra a jej uverejnenie na účely prípadného námietkového konania. Správne konanie sa zavŕši uverejnením CHZO v *Úradnom vestníku Európskej únie*, alebo odmietnutím jej uverejnenia.

4 Žiadosť o zápis CHZO „piadina romagnola/piada romagnola“ (ďalej len „piadina romagnola“) do registra predložila talianskym orgánom v roku 2011 skupina na propagáciu tohto výrobku v súlade s nariadením č. 510/2006. Talianske orgány po tom, ako zorganizovali verejné zasadnutie, ktorého cieľom bolo overiť, či je navrhnutá špecifikácia v súlade s originálnymi spôsobmi výroby predmetného výrobku, 28. januára 2012 uverejnili návrh na zápis do registra v *Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana* (GURI, Úradný vestník Talianskej republiky).

5 Uverejnenie uvedeného návrhu vyvolalo viacero námietok zo strany organizácií zastupujúcich remeselných výrobcov piadín predávaných v stánkoch. Tieto organizácie namietali v súvislosti so zvažovaným CHZO pripodobnenie priemyselne vyrobených piadín k remeselne vyrobeným piadinám predávaným v stánkoch. Talianske orgány však predložili 11. decembra 2012 vyhlásenie o zápise sporného CHZO spolu so špecifikáciami výrobku.

6 Žalobou z 29. marca 2013 podanou na Tribunale amministrativo regionale del Lazio (Správny súd regiónu Lazio, Taliansko, ďalej len „TAR“) sa žalobkyňa domáhala zrušenia talianskych aktov z konania o zápise vrátane špecifikácie výrobku piadina romagnola, a to z dôvodu porušenia nariadenia č. 510/2006 vzhľadom na neexistenciu súvislosti jednak medzi chránenou oblasťou a priemyselným výrobkom piadina romagnola, jednak medzi týmto priemyselným výrobkom a remeselným výrobkom. V priebehu konania pred TAR talianske orgány nahradili špecifikáciu výrobku jej novým znením.

[omissis]

8 Rozsudkom z 15. mája 2014 TAR vyhovel žalobe, ktorú podala žalobkyňa, pričom predovšetkým zrušil špecifikáciu výrobku a uložil talianskym orgánom povinnosť preformulovať uvedenú špecifikáciu. Podľa TAR totiž možno priznať povesť hodnú ochrany len remeselnej, a nie priemyselnej výrobe predmetnej potraviny. V súlade s platným talianskym právom sa tento rozsudok stal ihneď vykonateľným.

9 Komisia niekoľko dní po vyhlásení uvedeného rozsudku, 21. mája 2014 (Ú. v. EÚ C 153, s. 9), uverejnila podľa článku 50 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 1151/2012 žiadosť o zápis sporného CHZO do registra, pričom uviedla, že toto uverejnenie zakladá právo na podanie námietok voči tejto žiadosti v súlade s článkom 51 toho istého nariadenia. E-mailom z 22. mája 2014 žalobkyňa informovala Komisiu, že TAR rozsudkom z 15. mája 2014 zrušil špecifikáciu výrobku predloženú talianskymi orgánmi, takže talianske orgány sú povinné preformulovať špecifikáciu výrobku tak, aby sa pôsobnosť sporného CHZO vzťahovala len na remeselne vyrábané výrobky piadina romagnola. Podľa žalobkyne bolo preto

potrebné zrušiť uverejnenie žiadosti z 21. mája 2014. Komisia 10. júna 2014 v odpovedi na tento e-mail uviedla, že žiadosť o zápis do registra bola uverejnená s cieľom umožniť podanie prípadných námietok a že prípadné dôsledky rozhodnutia talianskeho súdu musia posúdiť príslušné talianske orgány.

10 V rámci následnej výmeny korešpondencie medzi žalobkyňou, Komisiou a talianskymi orgánmi, ktorá sa týkala najmä následkov rozsudku TAR z 15. mája 2014 na konanie o zápise sporného CHZO, talianske orgány potvrdili svoju vôľu pokračovať v tomto konaní a uviedli, že podali na Consiglio di Stato (Štátna rada, Taliansko) odvolanie proti rozsudku TAR a návrh na odklad výkonu tohto rozsudku. V priebehu odvolacieho konania Consiglio di Stato spojil otázku odkladu výkonu rozsudku TAR s vecou samou a uviedol, že nevyhovie návrhu žalobkyne smerujúcemu k položeniu prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru v tejto súvislosti.

11 Práve za týchto okolností Komisia prijala 24. októbra 2014 napadnuté nariadenie, v dôsledku ktorého už žalobkyňa nie je oprávnená používať označenie „piadine romagnole“ pre svoje výrobky vyrobené v Modene (Taliansko), pretože sa toto mesto nachádza mimo chránenej zemepisnej oblasti. Napadnuté nariadenie bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej Únie* 4. novembra 2014.

Konanie a návrhy účastníkov konania *[omissis]*

13 Samostatným podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 20. februára 2015 žalobkyňa podala tento návrh na nariadenie predbežného opatrenia, v ktorom v podstate navrhla, aby predseda Všeobecného súdu:

— nariadil podľa článku 105 ods. 2 druhého pododseku Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu odklad výkonu napadnutého nariadenia, kým sa neukončí konanie o nariadení predbežného opatrenia a v každom prípade, kým Všeobecný súd nerozhodne o žalobe vo veci samej.

[omissis]

Právny stav *[omissis]*

21 Žalobkyňa uvádza, že by utrpela vážnu a nenapraviteľnú ujmu, ak by sa jej návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nevyhovelo. Na základe vykonateľnosti napadnutého nariadenia by totiž nemohla vyrábať a distribuovať výrobky piadina označené ako „romagnole“. Žalobkyňa sa domnieva, že ujma, ktorá by jej z toho vyplynula, nie je len finančnej povahy, ale že napadnuté nariadenie poškodzuje aj jej dobrú povesť a právo na ochranu mena, ako aj možnosť uzatvárať zmluvy, čo jej môže spôsobiť nenapraviteľnú stratu zákazníkov a podielov na trhu. Žalobkyňa odhaduje túto stratu na približne 40 % svojho obratu.

[omissis]

29 Podľa už ustálenej judikatúry platí, že v prípade návrhu na odklad výkonu aktu Únie je nariadenie požadovaného predbežného opatrenia odôvodnené, len pokiaľ dotknutý akt predstavuje rozhodujúcu príčinu uvádzanej vážnej a nenapraviteľnej ujmy [pozri uznesenie zo 7. marca 2013, EDF/Komisia, C-551/12 P(R), Zb., EU:C:2013:157, bod 41 a citovanú judikatúru]. V tejto súvislosti sa rozhodlo, že táto ujma musí vyplývať z účinkov samotného sporného aktu, a nie z nedostatku náležitej starostlivosti účastníka konania, ktorý navrhuje nariadiť predbežné opatrenie (uznesenie z 15. júla 2008, CLL Centres de langues/Komisia, T-202/08 R, EU:T:2008:293, bod 73; pozri v tomto zmysle tiež uznesenia z 28. mája 1975, Könecke/Komisia, 44/75 R, Zb., EU:C:1975:72, bod 3, a z 22. apríla 1994, Komisia/Belgicko, C-87/94 R, Zb., EU:C:1994:166, body 38 a 42). Podľa tej istej judikatúry platí, že v prípade nevynaloženia maximálnej starostlivosti, ktorú by mal preukázať obozretný a informovaný podnik, musí účastník konania, ktorý navrhuje nariadiť predbežné opatrenia, znášať aj ujmu, o ktorej

tvrdí, že môže ohroziť jeho existenciu alebo nenapraviteľne zmeniť jeho postavenie na trhu (pozri v tomto zmysle uznesenie z 1. februára 2001, Free Trade Foods/Komisia, T-350/00 R, Zb., EU:T:2001:37, body 50, 51 a 59, a uznesenie CLL Centres de langues/Komisia, už citované, bod 74).

30 V prejednávanej veci zo spisovej dokumentácie vyplýva, že vznik údajnej vážnej a nenapraviteľnej ujmy tak majetkovej, ako aj nemajetkovej povahy sa zakladá na predpoklade, že napadnuté nariadenie zakazuje žalobkyni používať označenie „romagnole“ pri predaji jej piadín, čím ju znevýhodňuje oproti jej konkurentom, ktorí môžu toto označenie pri predaji vlastných piadín ďalej používať, pretože sú usadení v zemepisnej oblasti chránenej uvedeným nariadením.

31 Treba však konštatovať, že žalobkyňa v prejednávanej veci nepreukázala náležitú starostlivosť, ktorú bolo od nej ako od obozretného a informovaného hospodárskeho subjektu možné očakávať. Nevyužila totiž možnosť stanovenú v uplatniteľnej právnej úprave získať povolenie ďalej používať v prechodnom období pri predaji svojich piadín označenie „romagnole“.

32 V tomto ohľade treba pripomenúť, ako sa napokon zdôrazňuje v rozhodnutí TAR z 15. mája 2014 (pozri bod 8 vyššie), na ktoré sa žalobkyňa opakovane odvoláva, že talianske orgány začali vnútroštátne konanie o zápise sporného CHZO v roku 2011 a uzavreli ho 11. decembra 2012, keď odovzdali príslušnú spisovú dokumentáciu Komisii (pozri body 4 a 5 vyššie). Toto vnútroštátne konanie sa *ratione temporis* spravovalo nariadením č. 510/2006. Podľa článku 5 ods. 5 a 6 tohto nariadenia by Talianska republika, ktorá mala povinnosť začať námietkové konanie, ktoré sa naozaj uskutočnilo a v rámci ktorého mohol každý, kto mal oprávnený záujem, podať námietku proti žiadosti o zápis, bola oprávnená dočasne a na vnútroštátnej úrovni priznať ochranu používaniu označenia „romagnole“ žalobkyňou a súčasne stanoviť príslušné obdobie na prispôsobenie, pokiaľ žalobkyňa zákonne uvádzala na trh piadiny s týmto označením počas uplynulých piatich rokov a „na túto skutočnosť upozornila v rámci vnútroštátneho námietkového konania“.

33 V rozsudku z 15. mája 2014 TAR výslovne uvádza, že žalobkyňa sa na rozdiel od iných subjektov nezúčastnila vnútroštátneho námietkového konania a toto opomenutie z jej strany znemožnilo, aby jej bola poskytnutá doba na prispôsobenie, keďže si neuplatnila osobitné požiadavky v rámci konania začatého na tento účel. Žalobkyňa, ktorá tvrdí, že už niekoľko desaťročí vyrába všetky druhy výrobku piadina romagnola, a preto by zjavne spĺňala podmienky uvedeného článku 5 ods. 5 a 6, si tak svojím konaním nechala ujsť možnosť zabrániť vlastnými prostriedkami vzniku ujmy, ktorej sa obáva. Po tom, ako sa predmetným prípadom začala zaoberať Komisia, sa ňou vedené konanie spravovalo *ratione temporis* nariadením č. 1151/2012, ktoré nadobudlo účinnosť 3. januára 2013. V rámci kontaktov s Komisiou mohla žalobkyňa požiadať podľa ustanovení článku 15 ods. 1 a 2 v spojení s ustanovením článku 49 ods. 3 uvedeného nariadenia o poskytnutie prechodného obdobia, ktoré môže trvať až 15 rokov, a tým *de facto* využiť predĺženie obdobia na prispôsobenie, ktoré by jej poskytli talianske orgány vo vyššie uvedenom vnútroštátnom námietkovom konaní. Žalobkyňa však tým, že sa nezúčastnila na uvedenom vnútroštátnom konaní, zmeškala príležitosť naďalej uvádzať na trh svoje piadiny pod označením „romagnole“. Hoci účasť na vnútroštátnom konaní nie je napokon nevyhnutným predpokladom poskytnutia prechodnej ochrany Komisiou, treba konštatovať, že zo spisu v každom prípade nevyplýva, že žalobkyňa žiadala Komisiu o ochranu v tomto zmysle, alebo že jej takáto žiadosť bola zamietnutá.

34 Z uvedeného vyplýva, že žalobkyňa musí sama znášať majetkovú aj nemajetkovú ujmu, ktorej vzniku sa v prejednávanej veci obáva, pretože nepreukázala všetku náležitú starostlivosť, s akou mal konať obozretný a informovaný podnik.

[omissis]

44 Treba dodať, že žalobkyňa sa v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia sama zmienila o existencii dcérskej spoločnosti Commerciale Europa, nad ktorou vykonáva kontrolu prostredníctvom svojej finančnej spoločnosti Finrec a ktorá teda patrí do „tej istej skupiny“. Súd rozhodujúci o nariadení

predbežného opatrenia z toho môže vyvodiť jediný záver, a to, že žalobkyňa je členkou skupiny spoločností. Ak sa žalobkyňa mienila platne dovolávať rizika vzniku závažnej a nenapraviteľnej majetkovej ujmy, mala uviesť údaje o veľkosti, celkovom obrate a charakteristických vlastnostiach skupiny spoločností, do ktorej patrí.

45 Posúdenie presnej finančnej situácie žalobkyne totiž závisí od toho, či má objektívne ďalšie finančné prostriedky pochádzajúce najmä z finančných zdrojov skupiny, do ktorej patrí. Podmienky členstva žalobkyne v jej skupine sú teda základnými prvkami slúžiacimi na overenie naliehavosti prejednávaného návrhu na nariadenie predbežného opatrenia (pozri v tomto zmysle uznesenie z 10. júna 2014, Stahlwerk Bous/Komisia, T-172/14 R, EU:T:2014:558, bod 21). Žalobkyňa však v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia neuviedla ani finančnú spôsobilosť svojej skupiny, ani štruktúru jej kapitálu alebo akciových účastí napriek tomu, že v tomto ohľade sú také spresnenia nevyhnutné, a to tým skôr, že zo zdrojov dostupných na internete vyplýva, že istá spoločnosť Finrec SpA so sídlom v Modene na rovnakej adrese ako žalobkyňa zrejme skutočne existuje a pôsobí na trhu.

[omissis]

47 Keďže súd rozhodujúci o nariadení predbežného opatrenia nemal k dispozícii žiadny platný údaj na porovnanie, nemohol určiť, či by domnelý pokles obratu o 40 % mohol vo vzťahu k finančnej sile skupiny spoločností, do ktorej patrí žalobkyňa, ohroziť jej finančnú životaschopnosť alebo spôsobiť veľkú stratu jej podielov na trhu.

[omissis]

51 V každom prípade, aj keby sa žalobkyňa pri presnom vyčíslovaní svojej finančnej ujmy mohla stretnúť s určitými problémami, neuvádza dôvody, prečo nevedela určiť, podrobne uviesť a prostredníctvom dôkazového materiálu preukázať obrat dosiahnutý za primerané referenčné obdobie z predaja výrobkov piadina romagnola, a tento obrat dať do súvislosti s celkovým obratom, ktorý za rovnaké obdobie dosiahla jej skupina spoločností nezávisle od druhu výrobkov a hospodárskej činnosti s cieľom určiť percento odrážajúce ujmu, ktorú by utrpela v prípade úplnej straty dotknutého trhu.

52 Okrem toho v neskoršom spore o náhradu škody by bol Všeobecný súd oprávnený odhadom (abstraktne) vyčísliť ujmu spôsobenú žalobkyni na základe pravdepodobného vývoja jej podielov na trhu a jej zisku za bežného chodu vecí (pozri v tomto zmysle uznesenie z 5. júna 2013, Rubinum/Komisia, T-201/13 R, EU:T:2013:296, bod 50). Pri vyčíslovaní ujmy totiž Všeobecný súd môže samostatne vyhodnotiť skutkové okolnosti a disponuje mierou voľnej úvahy, pokiaľ ide o výber spôsobu určenia rozsahu náhrady škody (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. februára 2008, Komisia/Girardot, C-348/06 P, Zb., EU:C:2008:107, body 72, 74 a 76). V prejednávanej veci sa Všeobecný súd dokonca môže uspokojiť s odhadom na základe priemerných štatistických hodnôt, pričom žalobkyňa musí dokázať pravdivosť údajov, na ktorých sa tieto odhady zakladajú (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. apríla 2010, BST/Komisia, T-452/05, Zb., EU:T:2010:167, bod 168 a citovanú judikatúru).

[omissis]

Z týchto dôvodov

PREDSEDA VŠEOBECNÉHO SÚDU

nariadil:

1. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia sa zamieta.

2. O trovách konania sa rozhodne neskôr.

V Luxemburgu 24. apríla 2015

Podpisy